

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2013 r. — Republika Litewska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-365/13)

(2013/C 284/03)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriauciūnas i R. Krasuckaitė)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2013) 2436 wersja ostateczna z dnia 2 maja 2013 r. w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie wobec Republiki Litewskiej oraz w jakim instytucja ta odmawia w niej finansowania poniesionych przez Republikę Litewską konkretnych wydatków objętych EFRROW, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

W swym pierwszym zarzucie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła w zaskarżonej decyzji art. 10 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1975/2006⁽¹⁾ oraz art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006⁽²⁾ ze względu na to, iż, ustanawiając w przypadku odpowiedniego charakteru kryterium (*obsada zwierząt*) wymóg przeprowadzenia zbytecznej kontroli (kontroli na miejscu) w odniesieniu do środka wspierającego stosowanego z tytułu naturalnych trudności, instytucja ta nie uwzględniła przysługujących państwom członkowskim potwierdzonych w ww. przepisach uprawnień dyskrecjonalnych do samodzielnego określenia metod przeprowadzania kontroli i stosowanych w ich ramach kryteriów; nie wzięła ona również pod uwagę oświadczeń złożonych przez władze litewskie w przedmiocie skuteczności wybranej metody kontroli.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005⁽³⁾ oraz zasadę proporcjonalności ze względu na to, iż, pomimo tego, że nie dowiodła ona istnienia jakiegokolwiek istotnego ryzyka dla Funduszu, zastosowała ona w bezzasadny sposób wynoszącą 5 % korektę finansową opierając się na ewidentnie niewłaściwym kryterium *obsady zwierząt*. Zgodnie z wymogami określonym w art. 31 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1290/2005 Komisja winna była zastosować korekty finansowe proporcjonalnie do wykazanych naruszeń i zaistniałego ryzyka dla budżetu Unii Europejskiej. Zdaniem skarżącej korekta zasto-

sowana w zaskarżonej decyzji wychodzi poza to, co jest właściwe i konieczne do tego, aby chronić interes budżetowy Unii Europejskiej.

W trzecim zarzucie skarżąca wskazuje, że Komisja, przyjmując błędną wykładnię art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1975/2006 i art. 48 ust.1 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 oraz naruszając art. 29 rozporządzenia (WE) nr 796/2004⁽⁴⁾, zastosowała w bezzasadny sposób wynoszącą 2 % korektę finansową opierając się na tym, iż podczas kontroli na miejscu mającej na celu sprawdzenie tego, czy spełnione zostały wszystkie wymogi, nie sprawdzono 100 % wszystkich działek.

W czwartym zarzucie skarżąca twierdzi, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja naruszyła art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1975/2006 ze względu na to, iż, proponując zastosowanie nieskutecznej kontroli *użycia nawozów* (kontroli administracyjnej), instytucja ta nie uwzględniła przysługujących państwom członkowskim i potwierdzonych w ww. przepisie uprawnień dyskrecjonalnych do samodzielnego określenia metod przeprowadzania kontroli i stosowanych w ich ramach kryteriów; nie wzięła ona również pod uwagę oświadczeń złożonych przez władze litewskie w przedmiocie skuteczności wybranej metody kontroli (metody wizualnej).

W piątym motywie skarżąca wskazuje, że Komisja naruszyła art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 oraz zasadę proporcjonalności ze względu na to, iż, pomimo tego, że nie dowiodła ona istnienia jakiegokolwiek istotnego ryzyka dla Funduszu, zastosowała ona w bezzasadny sposób wynoszącą 5 % korektę finansową opierając się na ewidentnie niewłaściwym kryterium *użycia nawozów*. Zgodnie z wymogami określonym w art. 31 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1290/2005 Komisja winna była zastosować korekty finansowe proporcjonalnie do wykazanych naruszeń i zaistniałego ryzyka dla budżetu Unii Europejskiej. Zdaniem skarżącej korekta zastosowana w zaskarżonej decyzji wychodzi poza to, co jest właściwe i konieczne do tego, aby chronić interes budżetowy Unii Europejskiej.

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. 2006 L 368, s. 74)

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2006 L 368, s. 15).

(3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005 L 209, s. 1).

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. 2004 L 141, s. 18).